

За наукові каряди

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ
ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА.

Видається з 1933 р. № 2 (1535). 6 СІЧНЯ 1984 РОКУ. Виходить щотижня. Ціна 2 коп.

ДУЖЕ ВАЖЛИВО З ПЕРШИХ ДНІВ НОВОГО РОКУ ВЗЯТИ ХОРОШИЙ СТАРТ, НАСТРОІТЬСЯ НА ДАЛЬШЕ ПІДВІЩЕННЯ НАПРУЖЕННЯ В РОБОТІ БЕЗ ЗНИЖКОК НА ТРУДНОЩІ, ЯКИХ ПОПЕРЕДУ ЧИМАЛО.

НАСАМПЕРЕД НЕОБХІДНО СКОНЦЕНТРУВАТИ УВАГУ НА НАЙГОСТРИШІХ ПИ-

ТАННЯХ, ТАК ЗВАНІХ ВУЗЬКИХ МІСЦЯХ, ВІД ВИРІШЕННЯ ЯКИХ ЗАЛЕЖАТИМЕ УСПІХ СПРАВИ.

(З тексту виступу Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Ю. В. АНДРОПОВА на грудневому (1983 р.) Пленумі ЦК КПРС).

В ПАРТКОМІ ОДУ

На черговому засіданні партійного комітету університету було заслухано питання про готовність біологічного факультету до зимової екзаменаційної сесії. Тут виконана значна робота: складені розклади і графіки екзаменів, заліків і консультацій. Випущені «Бліскавки», які висвітлюють підсумки роботи білянного контролю. Деканат прийняв ряд заходів щодо не-встигаючих студентів.

Разом з тим, як відзначалося на засіданні партійному, в роботі партбюро і деканату біофаку є ряд недоліків: на вечірньому і заочному відділеннях число не-встигаючих студентів ще досить значне. Низька успішність з іноземної мови на II і III курсах вечірнього відділення, варто поліпшити і відвідування лекцій. Партком прийняв з цього питання відповідну постанову.

Активно пройшло обговорення питання «Про хід виконання Постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 2 вересня 1981 р. «Про дальнє піднесення масовості фізичної культури і спорту» кафедрою фізичного виховання університету».

Відзначено, що до регулярних обов'язкових занять фізичною культурою в ОДУ зачленено понад 4,5 тисячі студентів, які займаються в трьох відділеннях. Щороку студенти і співробітники університету беруть участь в більше, ніж в 130 різних змаганнях, які проводяться на факультетах, в університеті, місті, області, в республіці, в країні. На старт цих змагань виходить понад 5 тисяч осіб. Це дозволяє готовити понад 1500 значків комплексу ГПО, 1800 спорт-

сменів I розряду і кандидатів в майстри спорту СРСР.

Проте в роботі кафедри фізичного виховання є ще ряд недоліків і недоробок. Ще низьке відвідування занять, поганілось їх матеріально-технічне забезпечення. Треба відродити кращі спортивні традиції нашого вузу. Постанова парткому з цього питання націлює кафедру фізичного виховання ОДУ, всіх, хто причетний до справи фізичного виховання нашої молоді, ліквідувати наявні недоліки і підвищити якість заняття, масовість і майстерність наших спортсменів.

На засіданні парткому було заслухано звіт партгрупера III курсу юрфаку тов. Г. В. Кузнецова, затверджені склади агітколективів і план роботи клубу масово-політичної роботи в діл підготовки до виборів до Верховної Ради СРСР.

РЕСПУБЛІКАНСЬКА, НАУКОВА, СТУДЕНТСЬКА

В університеті відбулась республіканська наукова студентська конференція з проблемами: «Критика буржуазної історіографії історії Великої Вітчизняної війни».

З вступним словом до учасників конференції звернувся ректор університету, професор В. В. Сердюк. Він відзначив, що такі конференції активізують студентську наукову роботу, стимулюють творчі пошуки в самостійних дослідженнях.

«Виховання радянського студентства на революційних і бойових традиціях» — з таємю доповіддо виступив інструктор відділу науки та учбових закладів Одеського міському Компартії України В. О. Стамболцян.

На пленарному засіданні також виступили доктор історичних наук, професор В. Н. Нем'яй — керівник проблемної Групи з історії Великої Вітчизняної війни Інститу-

тути історії партії при ЦК Компартії України філіалу Інституту марксизму-ленінізму при ЦК КПРС; голова Одеської секції Комітету ветеранів війни М. Ф. Стафеев, студент II курсу історичного факультету В. Костенко.

В конференції взяли участь провідні спеціалісти-історики із 17 вищих училищ закладів країни. Працювало 4 секції: 1. «Керівна роль КПРС в перемозі радянського народу у Великій Вітчизняній війні: викриття буржуазних фальсифікацій»; 2. «Викриття буржуазних фальсифікацій вирішальної ролі Радянських Збройних Сил в досягненні перемоги над фашизмом в роки Великої Вітчизняної війни»; 3. «Інтернаціональна єдність і дружба народів СРСР — по-

стійно діючий фактор перемоги у Великій Вітчизняній війні і банкротство їх буржуазних фальсифікацій»; 4. «Міжнародне значення перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні і викриття його буржуазних критиків».

Всього на засіданнях секцій було заслухано 65 доповідей.

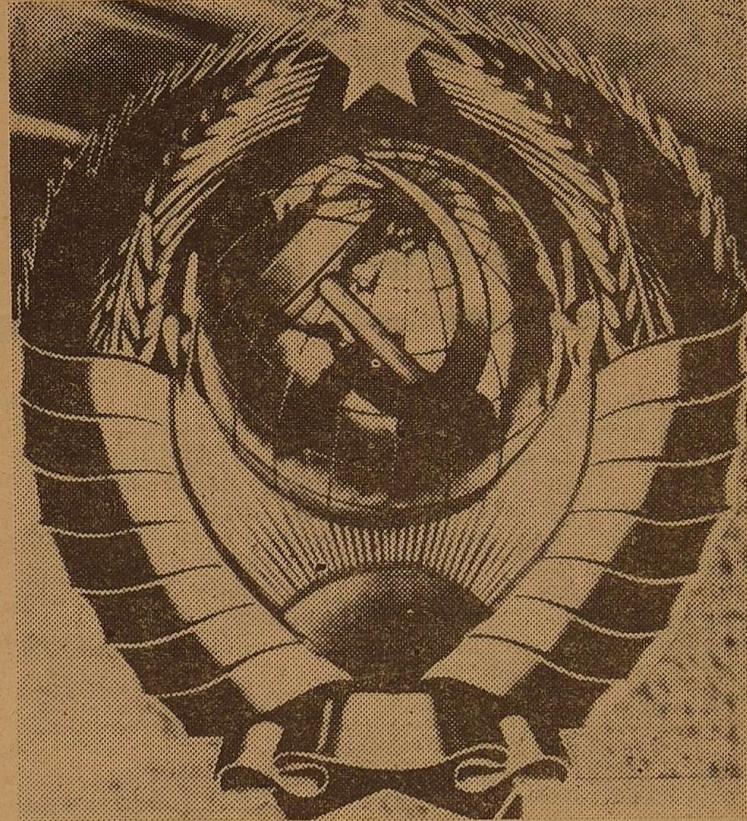
Наші гости — студенти Київського, Білоруського, Кишинівського, Чечено-Інгушського університетів, Миколаївського, Запорізького та інших вузів — поклали квіти до пам'ятника В. І. Леніна і меморіалу на «Алеї Слави».

М. ДІМІРОВ,
асpirант кафедри
історії УРСР,
історіографії
і джерелознавства.

Що таке наша рідна
Вітчизна?
Чесність, вірність, тепло
братніх єз.
Слово Партиї — світле,
величне,
і Радянських республік
Союз.
Що таке наша рідна
Вітчизна?
Це дому й металу потік,
Це й ланів наших сила
довічна,
Наша влада народна повік!
Дмитро ЛУЦЕНКО.

Напередодні Нового року радянські люди широко і урочисто відзначили день утворення Союзу Радянських Соціалістичних Рес

ПА
РІДНА
ВІТЧИЗНА
Що таке наша рідна
Вітчизна?
Це наш ленінський перший
декрет,
І солдатська воля залишна,
Це роки боротьби і наш злет.
Що таке наша рідна
Вітчизна?
Це братерство мільйонів
людів,
Це і пісня дитяча провісна,
Це і правда безсмертних
ідей.

4 марта 1984 г.

ВЫБОРЫ в Верховный Совет СССР

ВИБОРАМ—
ГІДНУ
ЗУСТРІЧ!

Указом Президії Верховної Ради СРСР на 4 березня призначенні виборів до Верховної Ради СРСР одинадцято-го скликання.

Вибори до Верховної Ради Союзу Радянських Соціалістичних Республік, як відзначається в постанові Центрального Комітету КПРС, — велика подія в суспільному-політичному житті Радянської держави, котра має велике значення для дальнього розвитку соціалістичної демократії, наступної діяльності Верховної Ради СРСР, усіх Рад народних депутатів.

Підготовка до виборів почалася. Вона проходить в установці великого політичного та трудового підйому радянського народу. Трудящі нашої Батьківщини сповнені прагнення ознаменувати вибори до Верховної Ради СРСР новими досягненнями, ще більше зміцнити економічну і оборонну могутність країни в умовах серйозного загострення міжнародної обстановки, викликаної агресивною політикою імперіалістів США та їх прибічників.

Конкретна програма роботи визначена в постанові ЦК КПРС про завдання партійних організацій у зв'язку з підготовкою та проведенням виборів до Верховної Ради СРСР. Вона спрямована на дальший розвиток соціалістичного народовладдя, зміцнення блоку комуністів і безпартійних, підвищення трудової і політичної активності радянських людей, мобілізацію їх на нові звершення в ім'я Батьківщини.

Завдання комуністів університету полягає в тому, щоб очолити підготовку до виборів до Верховної Ради СРСР.

Велика робота чекає наші агітпункти, усіх пропагандистів, агітаторів і політінформаторів в групах, на курсах, на кожному факультеті, у кожному підрозділі. В цій роботі слід використовувати матеріали сесії Верховної Ради СРСР, яка відбулася в грудні минулого року, і текст промови товариша Ю. В. Андропова на грудневому (1983 р.) Пленумі ЦК КПРС.

Ідеально-політичний зміст кампанії, що почалася, повинен бути спрямований на глибоке роз'яснення плодотворної діяльності КПРС по зміцненню економічної та оборонної могутності нашої Батьківщини. Треба посилити військово-патріотичне виховання молоді.

Підготовка до виборів — серйозний іспит на зрілість кожної парторганізації.

Зустрінемо вибори до Верховної Ради СРСР новими успіхами в праці, навчанні, науковій діяльності!

НАПЕРЕДОДНІ СЕСІЇ

МИ — ПЕРШОКУРСНИКИ: однадцята група (англійське відділення, факультет РГФ). Здавалось би, що немає про що особливо говорити. Та це не зовсім так. На курсі пройшли дві міжсесійні контролльні комісії (атестації). Вони виявили можливості і нашого колективу. Нехай він ще формує-

ться, зріє, але вже сьогодні можна бачити, що до відмінного навчання тягнуться студенти М. Капітонов (наш політсектор), В. Ткаченко (фізорг), Н. Шарапова (академсектор). Прекрасно встигли зарекомендувати себе на громадській роботі комсорг О. Міско, культсектор Л.

ВІДПОВІДАТИ ДЛОМ

Сморчкова, відповільна за ГПІЛ Л. Адерей та інші. З'являється гармонія розмітних інтересів. Хоча починаємо всі з одного, спільногого.

Нас єднають цікаві лекції викладачів, котрі чудово знають свій предмет, бесіди з наставником — ст. викладачем кафедри англійської фонетики Н. М. Лаурвіген. А кабінети, читальні зали, гуртоки, култипоходи? Нещодавно ми відвідали університетський музей палеонтології — і стільки було вражень. Побували в окружному Будинку офіцерів, подивились експонатам й докumentам про Велику Вітчизняну війну, послушали жваву розповідь ветеранів війни.

Ми провчилися в університеті всього чотири місяці. Та які вони наповнені, буйноцвітні для нашого розвитку, бо містили в собі чимало важливих подій: це і незабутній день першокурсника в Чорноморці, колгоспне поле в Іванівському районі (хіба забудеться, як до нас на польовий стан приїхали одеські письменники, читали свої вірші, розповідали про свої плани на майбутнє, відбулась така жвава, дотепна бесіда про літературу й мистецтво!), студентські аудиторії, художні гуртки, спорт, великі бібліотеки, сама можливість вчитися і вчитися... Здається іноді, що якби був поетом, писав би цілі поеми про це! То ж, мабуть, і не

дивно, що серця наших юнаків і дівчат — своєрідні поетичні стихії, котрі так бурхливо реагують на все прекрасне. Ми часто цитуємо вірші Пушкіна, Лермонтова, Блока, Аксєєва, Рождественського. Перед Новим роком на курсі провели вечір поезії.

Що мені хотілося б побажати, друзям по навчанню напередодні сесії, — це ніколи не знижувати свого творчого захоплення, воїнненої пристрасті, дієвості, активного відношення до громадських справ. І завжди відповідати длом.

Н. ДІДУРИК,
студентка 2 групи
І курсу (англійське
відділення), факультет
РГФ, староста групи.

УЧНОВИЙ ПРОЦЕС

Напружені пори настала у студентів університету — незадаром сесія.

НА ЗНІМКУ: йдуть лабораторні заняття.

Фото І. ПЕТРЕНКА.

З ЛЮБОВ'Ю ДО ПРАЦІ

На останньому політзанятті бесіду з нами провів наставник IV групи юристів (ІІ курс) — ст. викладач кафедри теорії держави і права, кандидат наук М. Р. Аракелян. Це була добра, критична, ділова розмова про справи групи, про наші успіхи і недоліки, про окремі предмети, які доведеться складати на екзаменах.

— Я знаю, — підкresлив Мінас Рамзенович, — що ви працьовиті, діяльні комуністи і комсомольці, що дуже добре склали дві попередні сесії, стали передовою групою по факультету за перше півріччя, а от за друге — тільки по курсу. Чому ж це з першого разу взяли високо, а з другого — значно нижче? Де тут криється найосновніша причина? Я, наприклад, знаю: в трудовій дисципліні. І теж треба виробляти — день у день, роками. Добре працювати рівнами — ще далеко не все. Наука, громадська, виховна робота таких рівків не визнають, а вимагають, коли хочете, постійного напруження. Соці-

альний і науково-технічний прогрес потребує невтомної, ритмічної, безперебійної праці...

І всі ми згодилися з правдивими словами наставника, про що сказали у своїх виступах староста групи І. Петровіна, політсектор К. Вергопуль та інші активісти. Але, кажуть, щоб зрозуміти свої промахи, недоліки, протиріччя, треба чіткіше бачити, усвідомлювати й успіхи — тобто творчі можливості і резерви. А вони є, і чималі. І перш за все — в громадській та комсомольській роботі.

Майже півгрупи, (а в нашій групі навчається 30 осіб) — активісти з конкретними обов'язками, які добровісно виконують їх з вогнем, ініціативно.

Весь колектив постійно піклується про допомогу тим студентам, котрим важко навчатися. Байдужих в нас немає. Чи не тому часто виникають суперечки і дискусії про місце молодої людини в суспільстві, що таке особистість, в чому цінність вищої освіти? І суперечки ведуться гаряче, захоплено, бо наші юнаки і дівчата закохані в свою майбутню професію, в комуністичні ідеали людства, в його гуманний прогрес, в трудові досягнення радянського народу, в красу, в поезію, в творче дерзання...

З такими силами, настроєм зустріли наші студенти Новий рік і підійшли до зимової сесії.

Н. ВОДЛЕНЩУК,
студентка IV групи,
І курсу юрфаку,
комсорг групи.

В 1984-му — НОВІ ПРОФКВИТКИ

Згідно з рішенням XVII з'їзду профспілок СРСР в нашій країні розпочався обмін профспілкових квитків та облікових карток членів профспілок. Ця серйозна організаційно-політична акція має сприяти дальшому і значному поліпшенню роботи кожної профспілкової організації, підвищенню трудової та громадської активності членів профспілки, розширенню профспілкової демократії, зміцненню державної, трудової та профспілкової дисципліні.

З моменту останнього обміну профспілкових документів пройшло більше двадцяти років. За цей період відбулися різні позитивні зміни в діяльності самої масової організації радянських людей, в формах і методах профспілкової роботи, організаційній структурі профспілок. Необхідність обміну документів членів профспілок обумовлена також масовим переходом профспілкових організацій на безмарочну систему членських профспілкових внесків. У більшості членів профспілок завершився строк дії професійних квитків.

Профспілковим ватажкам та активістам треба подати про організацію в своїх трудових колективах бесід, лекцій та доповідей про роль і права профорганізацій в умовах розвиненого соціалізму, про Статут профспілок СРСР, про права та обов'язки членів спілки, політичне та соціально-економічне значення Закону про трудові колективи. В цьому велику допомогу можуть надати профспілкові збори з порядком денним: «Обмін профквитків

та завдання членів профспілки щодо виконання вимог статуту профспілок СРСР».

Треба вести ретельний облік всіх критичних зауважень та пропозицій студентів, співробітників і викладачів щодо недоліків, упущенів або ж невикористаних резервів поліпшення роботи. Постійний облік, узагальнення і розробка заходів реалізації таких зауважень і рекомендацій, безумовно, приведуть до повного виконання планів колективу.

Статут профспілок СРСР і, особливо, Закон про трудові колективи вимагають і дають право кожному гостю виступати проти безпорядків, проявляти більше ініціативи, бойовитості, принциповості щодо питань, які стосуються праці, побуту і відпочинку людей, щодо організації умов високопродуктивної праці в кожному колективі, на кожному робочому місці.

Виконання всього комплексу вищезгаданих закладів і буде служити критерієм готовності до обміну профквитків кожної первинної профспілкової організації.

Вручення нових профквитків повинно відбуватися в неробочий час, урочисто, з участию ветеранів партії і праці, профспілкових активістів. Це стане важливою віхою в житті членів нашої профспілки.

І. КАЛМАКАН,
голова профкому ОДУ,
доцент кафедри
історії СРСР.

НА КОНЦЕРТІ

Мені, першокурснику філологічного факультету, надзвичайно привабив чарівний концерт колективу художньої самодіяльності нашого університету. Враження величезне, але скажу про нього своїми словами — як умію.

Зі сцени вітає нас ректор університету, професор В. В. Сердюк: «Нам є чим звітувати напередодні Нового року. Знову успіхи в навчанні, в науці, колектив фізиків народжений Державною премією. Недоліки? Вони, звичайно, теж є. Але хіба про них говорять в новорічне свято? Будемо веселитися, а згодом — працювати ще краще».

Вже з самого початку підвищують настрій всього залу духовий оркестр, вокально-інструментальний ансамбль, ансамбль скрипалів,

Виступають самодіяльні колективи факультетів. Вони гідно змагаються за краще звання, за кращий виконавський, естетичний рівень своїх складних програм. Концерт ведуть дотепні конферансьє з факультету РГФ. Уважно слідкує за виступами конкурсне жюри ОДУ, очолене професором І. П. Зелінським.

Інтелектуально насичена програма у географів і біологів — це розмайті монтаж пісні, танцю, дотепні, наукової інформації. Цікаво виступають хіміки, математики, філологи. Так, гумор хіміків зосереджений в основному на відсутності великої хімічної аудиторії, котра заради доброго ремонтується. Математики досить весело і

самокритично розповідають про свої недоліки. Всіх надзвичайно привабив чарівний танок «Озорница» — юні дівчата в оранжевих платтячках під грайливу мелодію виконують ритмічний танок, на фоні якого розігривається основна жанрова сценка залиняння. Загалом вона досить живописна, рухлива, прозуєла глибоким ліричним пасажем, дихнула весною, луками душевним поетичним строем.

Філологи по-своєму дотепно, змістовно, весело (а іноді — і не дуже весело) розповідають про заняття в аудиторіях свого учтового корпусу, де зимою холодно і незатишно.

Співає вокально-інструментальний ансамбль, цікаві дотепні конферансьє — і концерт закінчено. Голова жюрі тов. І. П. Зелінський зачітує його рішення: І місце завоювали колектив факультету РГФ, II — філфак, III — мехмат. «Це фактично ваші оцінки, товариші глядачі, — підкresлює голова жюрі, — вони вийшли з вашої бурхливої реакції на художні виступи самодіяльних колективів».

Що ж, оцінки і рішення, можливо, і справедливі, та я хочу сказати, що мене зачарував весь концерт. Від початку й до кінця він пройшов, як один близький сесанс — фантазії, дотепу, радощів і краси. Як хочеться побажати нашим художнім колективам так триматися і надалі...

Р. НЕБЕЛЮК,
студент I курсу
філфаку (укр. відділення).

ТОРЖЕСТВЕННЫЙ ВЕЧЕР

В Одесском госуниверситете состоялся вечер, посвященный 25-й годовщине кубинской революции. Его открыл ректор ОГУ профессор В. В. Сердюк. В своем докладе он рассказал о подготавке специалистов для социалистической Кубы и других развивающихся стран, о задачах, стоящих перед кубинскими студентами и аспирантами, о перспективах развития нашего университета и сотрудничестве с вузами Кубы. В заключение ректор, профессор В. В. Сердюк передал представителям Генерального консульства Кубы в г. Одессе памятный сувенир.

Если мы проанализируем путь, пройденный Кубой за четверть века, то увидим огромные революционные преобразования во всех областях народного хозяйства. Из полуколониальной, отсталой, неграмотной страны Куба превратилась в первое социалистическое государство в Западном полушарии, свободную территорию Америки.

Мы, дети революции, с уважением и гордостью гово-

Четверть века кубинской революции

СВОБОДНАЯ ТЕРРИТОРИЯ АМЕРИКИ

рим сегодня об успехах Родины под руководством Коммунистической партии Кубы и ее лидера Фиделя Кастро. Революция — это построенные и строящиеся фабрики, металлургические комбинаты, атомные электростанции, средние и высшие учебные заведения. А главное — новый человек Кубы! Мы на практике видим, как формируется революционный тип рабочего класса, крестьянства и интеллигенции.

Мы всегда с благодарнос-

терьевекового юбилея кубинской революции.

НОЕМИ МАРТИНЕС САНЧЕС, студентка III курса физического факультета. (Куба).

МУЖЕСТВО И БРАТСТВО

VALENTIA Y FRATERNIDAD

«КРУГЛЫЙ СТОЛ» КУБИНСКИХ СТУДЕНТОВ

Кафедра по работе с иностранными учащимися организовала встречу «За круглым столом», которая была посвящена сотрудничеству

СТУДЕНТОВ

с иностранными учащимися А. А. Коляновский, преподаватели университета, актив кубинских учащихся.

Конкурс политической песни

В канун Нового года в БАЗе прошел итоговый смотр-конкурс политической песни под девизом «Храните, люди, шар земной». В нем приняли участие представители всех факультетов университета. Жюри дало оценку выступившим и опре-

делило победителей. Первое место присуждено композиции филологического факультета, на втором месте студенты факультета РГФ, исполнившие песню Джона Леннона «Представь».

Конкурс политический песни показал стремление мо-

лодежи университета, как и молодых людей всей планеты, жить в мире.

Л. СЕРПНЕВЫЙ.
На снимках:

во время концерта; победители смотра-конкурса студенты филфака.

ПРЕМЬЕРЫ «ОКТЯБРЯ»

«Октябрь» — так называется студенческий театр Одесского университета. Пять лет назад коллектив показал зрителям первую программу «Урок истории», где страницы истории вуза связывались с главными событиями в жизни страны. Так наметилась основная творческая линия театра — эстрадная публистика. Коллектив, которым руководит выпускник ГИТИСа В. Крапива, обращается к самым животрепещущим темам истории и современности. Спектакль «Начало» повествует о рождении Коммунистической партии, представление «Когда до мира оставил бой» посвящено 40-летию великой Победы.

Свою пятую годовщину театр отметил необычной премьерой. В спектакле «Бал на Красной площади» заняты только первокурсники.

А. ГАЛЯС,
(«Советская культура», 13.XII.1983).

ЗА ПРОПОЗИЦІЮ КОМУНІСТІВ в 1970 році партком ОДУ створив Раду ветеранів праці університету, котра проводить відповідну роботу серед співробітників ОДУ, які пішли на пенсію.

Рада ветеранів намагається сприяти тому, щоб ці літні люди продовжували бути діяльними, брали активну участь у вирішенні питань громадського життя, науки, культури, мистецтва.

Залучаючи ветеранів праці до громадської роботи, організовуючи для них щомісячно лекції і бесіди, Рада приносить їм неоцінену послугу в спілкуванні один з одним, в створенні позитивних емоцій, таких необхідних людям похилого віку.

Велику допомогу в цій роботі надає партком, ректорат, профком, а також численні професори і доценти університету, котрі виступають з лекціями і доповідями перед ветеранами праці. За цей час з лекціями для ветеранів виступили професори В. В. Сердюк, О. Г. Лобунець, І. П. Зелінський, В. В. Фащенко, М. Ю. Раковсь-

кий, С. І. Апатов, М. О. Пільгуй, А. І. Дьюмана, Р. І. Файтельберг, Л. А. Семенюк, доценти Л. І. Жебрак, В. Я. Гороховська та інші. Дуже цікавими були зустрічі з нашими товаришами, що

велику громадсько-політичну роботу, виступають з лекціями і доповідями перед молоддю.

Група ветеранів праці — Н. В. Гриньова, М. В. Домбровська, М. Ф. Щетініна,

200 осіб. Хотілось би, щоб керівники факультетів і кафедр надалі належним чином проводжали на пенсію ветеранів праці. Адже в людинах це трапляється один раз

ВЕТЕРАНИ ПРАЦІ ОДУ

побували за кордоном, — професорами Ю. П. Зайдечевим, І. М. Дузем, А. В. Суриловим, В. А. Кухаренко, доцентами Д. П. Урсу, О. М. Хуторним. Організовує лекції член ради тов. А. З. Жаренко.

Крім лекцій, Рада організовує екскурсії по історичних місцях м. Одеси, колективні відвідування театру. Проводиться відвідування ветеранів праці вдома членами Ради.

Вже понад десять років щомісяця в третій понеділок о 12.00 ветерани збираються в університеті для влаштування того чи іншого заходу.

Не дивлячись на свій похилий вік і часті хвороби, вони, як правило, проводять

М. С. Галицький та ін. працюють в Раді ветеранів комсомолу, надають практичну допомогу комсомольській організації університету і факультетів, ведуть велику і складну роботу по вихованню студентської молоді. Ніхто із ветеранів не відмовляється від громадського наставження. І це зрозуміло. Почуття громадського об'язку у них надзвичайно глибоке, адже вони пройшли шлях перших п'ятирічок, пройшли Велику Вітчизняну війну, брали участь у відновленні народного господарства країни в післявоєнний період.

Щороку певна частина викладачів, співробітників університету йдуть на пенсію. У нас за останні роки пішло на пенсію понад

в житті і потрібно, щоб цей день запам'ятався назавжди. Щоб у неї не залишалося ніякої, навіть найменшої, образи чи досади. Для цього не потрібно ніяких матеріальних затрат — потрібні лише дружні, теплі і вчасні слова товаришів по роботі. Необхідно запрошувати і студентів, щоб вони бачили оце доброзичливе відношення колективу до людей, котрі багато років чесно і добросовісно відпрацювали в університеті. А якщо людина заслуговує медаль «Ветеран праці», то і вручати її потрібно при всьому колективі, особливо перед студентами. А на практиці нерідко все відбувається інакше: людина отримує медаль десь через два-три роки після того, коли пішла на пенсію.

Е. ПОЗІГУН,
голова Ради
ветеранів праці ОДУ.

ПУСТЬ БУДЕТ МИР

Новый год в нашей стране Эфиопии — самый любимый праздник. Но со своей особенностью. Мы встречаем его первого сентября — первый месяц в году. У нас нет елки, как в Советском Союзе, которую мы, иностранные студенты (особенно — с южных стран), воспринимаем с восторгом: ее высокий рост, серебряные пушистые гирлянды, она, словно матер, повисает в воздухе, переливается мириадами огней, возле елки Дед Мороз и Снегурочка. Это прекрасно. У нас же свои гирлянды и украшения, яркие, цветастые — из материи, цветов, изделий: на домах, на деревьях, заборах, и, конечно же, на самых людях. Готовятся своеобразные домашние блюда,

насыщенное пиво, своего же изделия, приходит веселое засолье, звучат песни, вихрятся танцы, слушаются интересные рассказы у ночных костров. Нередко слушаем в этот день (и в ночь) концерты по радио, бывающие в театрах.

Встреча Нового года, мне кажется, это прежде всего семейный, домашний праздник, в котором мы находим силы, чтобы много и упорно трудиться. Мне очень приятно воспользоваться случаем и передать горячий привет и сердечные поздравления советским людям по случаю Нового года. Я делаю это от всей души — ведь в Одесском государственном университете у меня много друзей.

Я и все эфиопы — за праздник мира и жизни. За праздник музыки и света. За торжество звезд и колосьев. Мы верим в то, что дорога человеческой души к совершенству бесконечна.

ШИМЕЛИС АССЕФА,
студент II курса биофака.

НА РУБЕЖЕ ДВУХ ЛЕТ

СТРОИМ НОВУЮ ЖИЗНЬ

Мы приехали учиться в Советский Союз из Никарагуа. Это наша родина с прекрасным революционным прошлым, с чудесными культурными памятниками, земля, которую когда-то в древнее время населяли индейские племена — чибча, ацтеки, тольтеки и др. Сегодня Никарагуа — республика, строящая новую жизнь. Возникает новая культура, новые обычаи, традиции. Но и старые, самые лучшие, дружеские, светлые, мирные, тоже не угасают.

сают, а остаются с нами. Один из них — встреча Нового года.

Так же, как и в других странах, у нас этот праздник велик. «С Новым годом, с новым счастьем!» — поздравляем мы друзей и знакомых. Эти слова звучат везде: — и в нашей столице Манагуа, на площади Героев революции, и в порту Коррито, и возле крупнейшего в Центральной Америке озера с таким же названием, как и наша страна, — Никарагуа, и в поселках, в саване, — везде, где строится и развивается новая жизнь.

А какие звучат песни, танцы! Мы приветствуем солнце. Пусть в этих словах приветствия звучат отголоски древних заклинаний, но мы твердо знаем, что счастье — в наших руках, оно зависит от нашего труда, наших стараний.

Сегодня мы встречаем Новый год с надеждой и уверенностью: мир, дружба, созидание, должны победить на всей земле. Наши взоры обращены к сияющим вершинам светлого будущего.

ВЕЛАСКЕС ЛУИС
ЭМИЛИО,
ХАИМЕ НАРВАЭС КРУС,
студенты II курса биофака.

ПЕРВЫЙ ШАГ

В моей родной Португалии Новый год — это красивый, эмоциональный ритуал.

В этот день все от всего сердца радостно поздравляют друг друга, дарят подарки, юноши и девушки всю ночь поют и танцуют. В самую торжественную минуту — в момент прихода Нового года — мы делаем первый шаг, и обязательно с правой ноги. Существует поверие: если ты сделал такой шаг, то в Новом году обудутся все твои желания, все у тебя будет хорошо.

Но главное то, что за ними скрывается большое дружелюбное чувство, желание видеть жизнь цветущей, прекрасной и гуманной.

Сейчас самое главное — это мир. Он дает возможность творить, созидать, спокойно жить и работать. Я от всего сердца желаю всем друзьям, всем труженикам на земле мира, чистого неба и уже сделал первый шаг с правой ноги...

МАРИЯ де ФАТИМА
ЖАНЕИРО,
студент II курса
биофака.

**ШКОЛА
МОЛОДОГО
ЖУРНАЛИСТА**

ОГОЛОШЕННЯ

6 січня відбудеться чергове заняття Школи молодого журналіста. Вул. Радянської Армії, 24, кім. № 9, редакція газети «За наукові кадри».

Редактор В. НІКОЛАЕВ.

ко дымящиеся развалины. По высоте перед поселком металлись ошалевшие куры.

Еще два раза фашисты пытались овладеть высоткой. Теперь их встречал только один пулемет и редкие винтовочные залпы. Потом все смолкли.

Солдаты вошли в догоражий поселок и скрылись в дыму и стущавшейся ночной темноте. Что происходило на холме, я не видел. Наутро у посадки оставшихся в живых израненных, окровавленных инвалидовбросили на дно оврага. С ними была женщина с ребенком. И вдруг со дна оврага раздался хриплый голос. Сначала один, потом два, несколько... Они пели «Интернационал». Автоматные очереди следовали одна за другой.

Только через три дня, когда ушли варвары, старики закопали останки героев на склоне холма. Теперь там стоит маленький каменный обелиск. И утреннее солнце, вставая из-за Днепра, салютует коммунарам.

И. ЗЕЛИНСКИЙ.

Фото А. Обуховского.

Подвиг коммунаров

очередь, чутко относились к героям гражданской войны. Так и жили мы в добром соседстве. Но грянула война...

Я тогда не совсем представлял себе, что такое герой. Для нас, мальчишек, это был человек в разевающейся буре, со сверкающим клинком шашки над головой. А эти, безногие или безрукие люди впечатления героев не производили.

В утреннюю тишину вплетлось далекое стрекотание. Потом над дорогой повисло облако пыли. Из него вынырнули мотоциклисты с колясками, за которыми, переваливаясь с боку на бок, шла бронемашина.

— Ну, вот и явились, — сказал дед. — Теперь держись. Это не просто немец.

лось, что поселок пуст, что коммунары эвакуированы. А мотоциклы были уже в двухстах метрах от крайнего дома.

И тут передний мотоцикл резко дернулся, повалился на бок и покатился вниз по склону. Только после этого донеслась четкая дробь «максима».

Оказывается, у наших коммунаров было оружие. Колонна распалась, одни машины остановились, другие бессмысленно вертелись на одном месте, как слепые, многие повернули назад. Взмахивая руками, валились головой в траву солдаты в серо-зеленых мундирах. Фашисты отошли к оврагу, перегруппировались и под прикрытием бронемашины снова двинулись к поселку

середине склона их встретил пулеметный огонь, к которому присоединились дружные винтовочные залпы. Теперь уже работали два пулемета.

Кинжалным режут, отсекают от броневика, — сказал дед, прислушиваясь к шуму боя.

А на высоте, положив пехоту, коммунары заставили броневик остановиться, а потом отойти назад. Атака была отбита. Еще два раза инвалиды заставили фашистов отойти. Больше те не атаковали.

После обеда, когда солнце начало клониться к закату, прилетели юнкеры. Высота потонула в огне и грохоте. Когда самолеты улетели, на месте поселка остались только

Проректор Одесского университета по научной работе, доктор геолого-минералогических наук, профессор Игорь Петрович Зелинский не только ученый, педагог и воспитатель молодежи, он еще и интересный собеседник, пишет рассказы. Ниже помещаем один из них.

Гремело несколько дней, и вдруг наступила тишина. «Прорвались, — тревожно сказал дед. — Завтра появится».

Наше село Токмачка в стороне от дорог. Только пыльный поселок, петляя между степными курганами, лениво доползает до околицы и разливается по широким, поросшим бурьяном улицам. Места тихие. Поля, сады и пасеки раскинулись вдоль Днепра.

Перед войной за окопицей села в степи была организована коммуна инвалидов гражданской войны, обживавшаяся они основательно, навсегда. Построили на взгорке дома, фермы, посадили сад. Я, тогда десятилетний, хорошо помню этот сад большим, с невысокими густыми яблонями, отяженевшими от золотых плодов. Хорошо жили коммунары, дружно. Ладили с сельчанами, помогали колхозу. Колхозники, в свою

270000, Одеса-центр, вул. П. Великого, 2, держуніверситет, редакція газети «За наукові кадри».

ЗАХОДЬТЕ:

Одеса, вул. Радянської Армії, 24.

ДЗВОНІТЬ:

телефони: міський 23-84-13, внутрішній 841 (з міста 206-841).